

Julbudskap – Budskap till barnen

Eftersom det inte gavs något föredrag i mars 1974, mottog prenumeranterna i stället utdrag från två föredrag som gavs i Centret december 1973 – ett på julafton och det andra i samband med invigningen av "Uppehållsrummet", ett stort rum för barnen där de kunde leka, arbeta, lyssna på musik och vara för sig själva.

I. JULBUDSKAP

Efter att ha gett sina välsignelser sa Guiden:

Var och en av er här, är vid denna tidpunkt förmögna att skapa sitt liv på nytt, ställa in en ny riktning inifrån. Mycket av detta sker redan hos många av er, som ni är väl medvetna om, och mer kan ske. Vid den här tiden, i ert medvetanderike, firar ni en symbolisk händelse. Ni firar Kristusmedvetandet, eller det gudomliga medvetandet djupt inom ert eget väsen. De flesta människor lever en livstid – nej, många livstider – utan att någonsin veta att det finns något i det inre som överträffar det vanliga medvetandet. Detta extraordinära medvetande, det sublimes medvetandet, måste väckas under varje individs utvecklingsresa.

Här, på denna väg, lär ni er att avlägsna blockeringarna och hindren. Just vid denna tid, när Kristusmedvetandets födelse firas, ska vi tala om händelsen så som den börjar att äga rum. Ni vet förstås, mina käraste vänner, att detta inte sker på en gång. Det sker gradvis, om och om igen. Det uppkommer, förloras, återkommer, och så vidare. Kanske kan ni betrakta granen som ni tänder som en symbol: många, många ljus måste tändas och brinna inom er för att bringa det fullständiga medvetandet till sitt eviga sken på er manifesta tillvaros yttre nivå. Varje igenkännande, varje insikt, varje ärligt erkännande, varje avlägsnande av en partiell mask, varje genombrytning av ett försvar, varje steg i mod och ärlighet där du tar ansvar för din negativitet, är att tända ännu ett ljus. Du tar in ljus i din själ genom att ta in sanningen i ditt mörker.

Men så länge man projicerar sitt mörker utåt för att inte se och möta sina egna skuggor, kan man inte tända ljusen. Det stora tändandet av hela "trädet" – livets träd – är en pågående process. Och

ju fler ljus som tänds, desto större blir glädjen och prakten. Vi observerar med stor glädje hur mycket mer av denna glädje och prakt som ni, mina käraste vänner, nu kan aktivera och bära!

Detta är inte tomma ord, mina vänner. Ni som arbetar på den här vägen vet hur svårt det är att ta bort fokuset från det yttre och vända det mot dig själv: att förändra från att skuldbelägga och harmas till att se ditt eget hat, din egen avundsjuka, din egen girighet och din rädsla för att erkänna detta.

Låt oss nu specifikt tala om behovet av självacceptans. Ni förlorar om och om igen dess betydelse ur sikte och fastnar i ert självhat, vilket sedan får er att lägga skulden på någon annan eller något annat. Detta är faran. Ju mer du hatar dig själv, desto mer lägger du ditt hat på andra, eftersom självacceptans tycks utgöra ett alltför slutgiltigt omdöme, alltför självutplånande. Och ju mer du projicerar det utåt, desto mer förlorar du ditt grepp om sanningen och verkligheten och desto mer hatar du dig själv. Kan ni, vid denna tidpunkt där ni firar minnet av födelsen av ert eviga Kristusbarn inom er, helhjärtat åta er att acceptera varje del av er själva? I detta budskap vill jag förmedla till er att det inte finns något som helst som behöver avvisas, inget som helst som du inte kan acceptera och förlåta. Det enda som verkligen är destruktivt och får dig att tappa fattningen är att inte acceptera och förlåta och därmed att utagera.

I varje negativ kvalitet finns en positiv kvalitet inbäddad. Jag har ofta sagt detta, men mestadels bara i allmänna termer. De negativa egenskaperna utgör ingenting annat än förvrängningar av positiva gudomliga uttryck. Kanske kan ni alla börja, vid denna särskilda tidpunkt, att ta det mentala steget att öppna er för möjligheten att det finns kärlek och förståelse där ni nu hatar och dömer. I ditt hat befinner du dig i mörker. I ditt förnekande av hatet befinner du dig i ett mycket dystrare mörker, mycket längre bort från ljuset. Du känner då hopplöshet eftersom du inte längre vet var du befinner dig. Men steg för steg hittar du din väg tillbaka. Du erkänner ditt hat och det är inte riktigt lika mörkt längre. Du tänder ett ljus med detta sannfärdiga erkännande. Och allteftersom du accepterar den infantila egocentriciteten inom dig, tänder du ett ytterligare ljus. För genom att acceptera den, kommer du att börja veta att spädbarnet kan växa. Det är endast i acceptansen av den infantila egocentriciteten som du kan finna Kristi födelse inom dig, födelsen av det eviga medvetandet som inrymmer allt som finns. Sann styrka, sann kreativitet, sann kärlek, sann trygghet, alla dessa utgör ljus som lyser upp av din ärlighet, ditt mod, din sannfärdighet och från tilltron du odlar, lite i taget, som får dig att övervinna din rädsla för att gå hela vägen med dig själv, att gå igenom rädslan och hålla möjligheten öppen för att det inte finns någon avgrund. Det finns bara tunnlar, många tunnlar, att gå igenom. Att gå genom tunnlar bringar mer ljus, tills ljusen slutligen, som i julgranens symbol, strålar samman i en punkt. I den enda punkten finns Allt – allting som någonsin behöver finnas. Den utgör den skapande kärnan från vilken du kan skapa

liv, omständigheter, kärlek och rik uppfyllelse. När du inte längre vänder dig bort från mörkret inom dig, kommer ett realistiskt hopp att växa där det nu inte tycks finnas något hopp.

Mycket av detta händer redan med er, mina vänner, och dessa ord ges som en uppmuntran att fortsätta på er vackra väg. Kanske kommer det vid detta tillfälle att vara till stor hjälp om vi arbetar med särskilda egenskaper och aspekter som ni presenterar för mig, så att jag kan visa deras positiva, vackra essens. På detta sätt kommer ni att lära er att det inte finns någonting inom er som i sig bör avvisas och är oacceptabelt. Det finns bara förvrängning. Oavsett hur negativt, destruktivt, ont, mörkt, dåligt något kan vara, utgör det endast en förvrängning av något vackert. Även ni, mina vänner, som har arbetat på denna väg under en tid och har gjort det på ett djupgående sätt, glömmer den här sanningen eller vet inte hur den ska tillämpas. Ni kan inte riktigt göra den specifika kopplingen. För detta syfte är det mycket fördelaktigt om ni presenterar några egenskaper för mig i vilka ni bara kan se den förvrängda, dåliga manifestationen och inte den ursprungliga, vackra essensen. Genom att förstå de specifika positiva ursprungliga beståndsdelarna, kommer ni att finna ny styrka och drivkraft att gå igenom de mindre och större tunnlarna på er väg och tända fler ljus.

FRÅGA: Jag dömer andra hela tiden. Vad är den positiva ursprungliga beståndsdelarna i det?

SVAR: Bortsett från den uppenbara projiceringen av ditt mycket stränga dömande gentemot dig själv som du inte vill erkänna i den utsträckning som det existerar, är den ursprungliga positiva kvaliteten i att vara dömande en stor förmåga att urskilja, att särskilja. Den utgör förmågan att känna igen, att vara skarpt medveten. Om du använder den här förmågan på ett kreativt och konstruktivt sätt, är det uppenbarligen en underbar tillgång utan vilken en person skulle vara ofullständig. Så ni ser, ingenting som sådant måste "kastas ut", förstöras, negeras. Det behöver omvandlas. Ni märker alla på denna väg att ju mer ärligt och konstruktivt du ser sanningen i dig själv, desto skarpare blir din uppfattning av andra, men på ett helt annat sätt än den dömande inställningen du nämnde. Använd den här tillgången på dig själv och andra, men inte med den slags fientlighet och negation som du nu fortfarande utövar alltför ofta. Sanningen måste råda med förlåtelse och förståelse, med en villighet att förstå djupare samband för att inte döma på ett slutgiltigt och avvisande sätt. Transformerat det negativa dömandet till ett igenkännande.

FRÅGA: Vad är denna egenskap jag har, där ingenting någonsin kan komma till mig. Det finns ett trots och en illvilja...

SVAR: Trots, illvilja, envishet, styvhet är alla avledning av samma blockering. Deras positiva, ursprungliga frö består i kvaliteten av att vara centrerad i sitt inre, att vara fast, självhävdande, stå på sin egen mark, vara trygg i sitt eget jag, snarare än att ständigt svepas med och påverkas av

andra och därmed förlora autonomi. Mina vänner, det är mycket viktigt att ni känner igen det positiva ursprunget bakom förvrängningen, men akta er samtidigt för att använda denna vetenskap för att rättfärdiga, skönmåla och därmed vidmakthålla den förvrängda versionen av det. Använd denna vetenskap så att ni inte avvisar och förvisar hela saken. Syftet med den här förklaringen är att lära er att det inte finns någonting inom er som inte ursprungligen är gudomligt. Lär er att ingenting får förnekas och förvisas. Men särskiljandet måste göras mellan dess ursprungliga och dess förvrängda version.

FRÅGA: Jag har en mycket stark brist på tilltro och vill inte tro på Gud.

SVAR: Detta är en förvrängning av den sunda, realistiska inställningen vad gäller eget ansvar och att vara avhängig sig själv, att veta att det inte finns någon auktoritet som kommer att göra det åt dig. Det är en förvrängning av sanningen om att du är en självansvarig agent, som i verkligheten naturligtvis inte står i motsättning till det djupare, visare gudsjaget som eget måste överlämna sig till. Det är detta gudomliga jag som ensamt kan åstadkomma en sann jagförnimmelse, autonomi, självständighet. Du har ett personligt intresse i din brist på tilltro och i att stanna kvar i förvrängningen. Oavsett vilken natur detta intresse har, måste det uppdagas, för närhelst man har ett intresse i att inte vilja veta sanningen, stänger man ute ljuset.

En av de viktigaste aspekterna att lära sig på denna väg är förmågan att öppna alla dörrar. Ni bör vara medvetna om att ni avsiktligt vill hålla dörrarna stängda. Antag alltid att du kan ha misstagit dig, att ditt synsätt kan vara felaktigt, att sanningen kan vara annorlunda. Efter att du är villig att släppa din försvarsinställning för sanningens skull, efter att du släpper stramheten och rädslan i din uppfattning, kommer du att upptäcka huruvida du råkade ha rätt i frågan i förstone. Om den då visar sig vara sann, kommer du att återvända till samma vetenskap, men på ett helt annat sätt. Jag talar inte bara om den särskilda frågan du ställde mig, för Gud finns verkligen. Jag talar generellt om stramheten i att hålla fast vid en övertygelse som så ofta är helt misstagen och förvrängd. Ingenting gör dig så olycklig som din egen osanna övertygelse.

FRÅGA: Vad är den positiva aspekten av ett rädslofyllt, orosfyllt tillstånd?

SVAR: Rädsla är generellt en förvrängning av försiktighet, en medvetenhet om att någonting, någonstans, inte står rätt till. I det mänskliga tillståndet är oro¹ specifikt alltid ett tecken på förvrängning. Ett sådant tillstånd är en mätare för dig som talar om att det finns något som du inte önskar se och detta gör dig orolig. Oron är alltså egentligen inte ens en förvrängning av något positivt; den är positiv i den bemärkelse att den är en vägvisare som pekar på var du önskar förbli

---

¹ Eng. "anxiety", som också kan tolkas som ängslan eller ångest. Övers. anm.

ovetande om dig själv. Närhelst du har oro, inse detta tydligt, för det är sanningen. Gå in med en full hängivenhet för sanningen för att ta reda på specifikt vad ditt förnekande är. Gå in i djup meditation, helst i närvaro och med hjälp av vänner. Kasta in allting, släpp allting som du håller fast vid. Låt också energin i meditationen från dina vänner hjälpa dig och ta sedan reda på det tillsammans. Du kommer att finna det och därmed tända nya ljus. Detta val finns alltid. Det är förnekandet av sanningen i frågan som skapar oro. Detta kan gälla för många saker.

FRÅGA: Jag har ett intresse i att vara upprorisk, att gå emot auktoriteter och till och med emot vad jag vet är sanningen. Vad skulle möjligen kunna vara positivt i ursprunget av denna destruktivitet?

SVAR: Den ursprungliga aspekten, innan förvrängning inträder, är en anda av mod och självständighet, en kämpaglöd mot att underkasta sig likformighet. Bara i dess förvrängda version blir det en blint driven, meningslös destruktivitet.

FRÅGA: Vad är det positiva ursprunget i min tendens att undvika att ta ansvar för mitt liv, min tendens att undvika?

SVAR: I sin ursprungliga, gudomliga manifestation utgör det kvaliteten av att släppa taget och låta det flöda, att inte låta egots kontroll ta över och utplåna varandets eviga flöde, att inte vara sammandragen och överaktiv med egots krafter. Det innebär att ge efter och överlämna sig till flödet av att vara.

Det är viktigt att vetskapen som jag här ger dig inte ska användas för att undvika att se det som faktiskt är negativt och destruktivt i vitögat. Tillämpa den inte blint på förvrängningar av förvrängningar av förvrängningar och gör ett spel av det. Jag ger denna vetskap för att varsebli att det inte finns något dåligt i sig förutom vad försvar och misstag tillfälligt skapar.

FRÅGA: Vad är det positiva ursprunget till att spela offerspelet?

SVAR: Förvrängningen består i att frikänna sig själv på bekostnad av att göra andra skyldiga, vars offer du förklarar dig vara. Sanningen utgör längtan efter det fullkomliga tillståndet som du inrymmer i din kärna, som inte utgör en fixerad perfektionism, utan den innersta själens ständigt rörliga, föränderliga fullkomlighet.

FRÅGA: Vad finns bakom försvaret och tvångsimpulsen i att berätta skämt?

SVAR: Livet i universum är glädjefyllt, njutbart, det är sorglöst, det är humor. Humor är en viktig gudomlig aspekt. Det kan inte finnas skönhet och kärlek utan humor.

FRÅGA: Tävlingslystnad? Tendensen att vara självcentrerad, att vilja vara centrum för uppmärksamheten?

SVAR: Tendensen att vara självcentrerad är en direkt förvrängning av att söka sitt inre centrum. Om du är centrerad inom ditt gudomliga jag, då upphör fåfänga och egoism. Fåfänga och egoism finns om sökandet efter den gudomliga kärnan tillämpas på det separerade egot. Ambition och tävlingslystnad är en förvrängning av den inre rörelsen att skapa det bästa du kan vara. Men återigen, när den tas i det separerade egots tjänst, blir det en strävan som sätter en själv i motsättning till ett annat jag. På den inre sanningens gudomliga nivå existerar i själva verket inte detta. Alla kan vara sitt bästa utan att störa varandra. I sitt ursprung är det ”Hur kan jag vara mitt bästa möjliga?” I sin förvrängning visar sig detta som ”Hur kan jag vara bättre än andra?”.

FRÅGA: Att missbruka makt, en auktoritetsställning?

SVAR: Förvrängning av sant ledarskap. Ett sant ledarskap tar ansvar och betalar priset för ledarskapet. Förvrängningen av det vill ha dess ära, fördelarna, på ett själviskt, fåfängt sätt.

FRÅGA: Jag kan inte föreställa mig något positivt i egenskapen att avlägsna sig själv, vara ”cool” och låtsas vara annorlunda?

SVAR: Den gudomliga ursprungliga aspekten är inneslutenhet i sig själv, en självförsörjande kvalitet, opartiskhet, lugn. I varje sunt liv måste det finnas en harmonisk balans mellan att dela intimt med andra i ett dynamiskt utbyte och att vara ensam för att fylla på inifrån. De måste existera tillsammans i en fullständig känslomässig bekvämlighet. När det ena saknas, måste även det andra saknas, tills balansen återställs. Om du är rädd för intim kontakt, kommer du att söka avskildhet, som då kommer att bli något ensamt och sentimentalt, snarare än den vackra versionen i sitt ursprungliga tillstånd, som utgör en tid för att fylla på inifrån, en tid att gå in i sig själv, ta kontakt med sitt inre jag, kommunicera med sin inre och yttre natur. Sedan kan frukterna av denna inneslutenhet i sig själv ges ut igen. Detta skulle vara den rätta balansen.

24 december 1973

II. GUIDENS SESSION VID INVIGNINGEN AV BARNENS RUM

Välkomna, mina käraste unga vänner. Med stor glädje talar jag till er denna kväll. Jag ska försöka ge er det ni behöver och försöka göra mig förstådd. Detta är inte lätt, för jag brukar tala på ett sätt som helt skiljer sig från det mänskliga språket som ni är vana vid. Så det är inte lätt att formulera orden. Att förklara saker är svårt även för vuxna. Men det är särskilt svårt när jag talar till er. Men jag ska göra mitt bästa. Om ni inte förstår, kan ni alltid fråga vad jag menar. Och ibland kommer förståelsen först mycket senare. Detta händer även för vuxna. De flesta vuxna förstår inte genast vad jag säger, mina unga vänner. De kan inte alltid göra det på grund av att den inre förståelsen är blockerad. Men förståelsen kommer ofta mycket senare. Så ha tålamod. Ha det i reserv, så att säga, om ni inte riktigt kan förstå vad jag säger.

Nu, innan jag svarar på era frågor, skulle jag vilja berätta några saker för er som kan vara till hjälp.

Ni är alla väldigt lyckosamma som växer upp med sanningen, med en förståelse som de flesta människor inte har. Låt mig uttrycka några av dessa grundläggande sanningar i enkla ord för att ni ska komma ihåg.

Först och främst, mina unga vänner, om ni kan tro att det finns mycket mer än vad ni kan se, kommer ni att skapa utrymme inom er för mycket visdom. Och många saker som är förvirrande för människor, kommer att upphöra att vara förvirrande för er när ni blir lite äldre. Ni måste veta att vuxna i själva verket är lika förvirrade som ni är. Förvirringen uppstår ofta för att ni bara tror på det som ni kan se och röra vid och detta är ett mycket kortsynt synsätt. Ju mer ni kan överväga möjligheten att saker som ni inte kan se och röra vid ofta är mycket mer verkliga än sakerna som ni kan se och röra vid, kommer ni att vinna en ny förståelse av livet.

En annan sak som jag skulle vilja berätta för er är att det inte finns någon orättvisa, även om det inte ser ut som det. Slös inte bort er tid på att klaga över orättvisor. Om någon annan ser ut att få mer än du, vänta innan du gör det slutliga omdömet att det är så. Tillåt dig att överväga att det kan finnas saker som du inte kan se, att du kanske har andra saker som de som du är avundsjuk på inte har, och att det finns en lång kedja av omständigheter som ännu inte är synliga för dig som gör att det som framstår som en orättvisa är helt rättvist. Samtidigt är det också viktigt att tro på att de som tycks ha mer, inte bara inte har mer, utan de är inte mer värda att älska eller mer älskade än vad du är. Tillåt dig själv veta att du är mycket älskansvärd för Gud. Och Gud finns inom dig. Inom var och en av er. Ni kanske inte vet detta nu eftersom ni är så upptagna med era yttre sinnen. Men det finns någonting *i det inre* som ni kommer att finna, som ni kommer att känna, som ni kommer att höra och som är det mest värdefulla som ni kan finna i livet.

Kanske kommer dessa ord att skrivas ner för er, så att ni kan komma ihåg dem. Och när ni glömmer dem, vilket kommer att ske om och om igen, kan ni alltid gå tillbaka till dem och komma ihåg. Detta kommer att skapa mycket ljus för er i era liv.

Nu, innan jag svarar på era frågor, mina allra käraste vänner, skulle jag också säga till er, jag vet att detta tillfälle är att välsigna den här platsen, det här rummet, där ni kan uppleva mycket glädje och skoj och också lära er mycket, även om detta inte nödvändigtvis kommer att vara en skolundervisning. Ni vet att det finns ett annat lärande. Låt oss kalla det livslärande. Livslärande är ännu viktigare än skolundervisning. Livslärande är vad denna väg kan lära er. Ni kan använda detta när ni är tillsammans här i det här rummet, där ni kan ha roliga stunder, men också stunder av livslärande.

Ni äldre barn kan till exempel få den frihet som ni önskar er så mycket, som ni avundas så mycket de vuxna för. Ni kan få alltmer av detta när ni tar ansvar. Nu är det här ett ord som ni kanske inte vet vad ni ska göra med. Men ni kan lite i taget lära er vad detta innebär. Det innebär att se efter era yngre vänner och hjälpa dem, ge dem förståelse, i stället för att slå tillbaka när de ser ut att göra något som retar upp er. Ni kan försöka sätta er in i hur det är för de yngre och på det sättet kan ni ta ansvar. Man kan vara tålmodig snarare än otålig. Detta är att ta ansvar. Man kan ge snarare än kräva och detta är att ta ansvar. Och sedan finns det ännu ett sätt att ta ansvar. I stället för att säga ”Du har fel och jag har rätt”, ”Du är dålig och jag är bra”, som ni verkar säga många gånger när ni missförstår varandra och när ni grälar, kan ni fråga er ”Kanske finns det något hos mig som inte är så rätt”. Detta är att ta ansvar. Och ni kan båda tillsammans leta efter vad som är rätt och vad som inte är så rätt hos var och en av er. Genom att göra det skapar ni något underbart. Ni tar ansvar. Och detta ansvar kommer att ge er privilegier och en frihet som ni väldigt mycket kommer att glädjas åt.

Studera dessa ord och tänk på dem och omsätt dem lite i taget i handling. Och om andra inte tycks älska och uppskatta dig, är detta inte nödvändigtvis sanningen. Ett hårt ord betyder inte att du inte är älskad. Det viktiga är att du vet att du är älskansvärd även om du är elak, även om du ibland har fel. Och ni måste ha fel ibland, för alla människor har det, och ni är också människor, eller hur?

Nu, mina vänner, är jag redo för era frågor.

FRÅGA: Jag tycker det är mycket svårt att relatera till människor i min egen ålder. Jag kan relatera till äldre eller yngre människor, men aldrig till min egen ålder.

SVAR: Ja. Detta beror främst på att du är rädd och eftersom du är rädd upprättar du en mur mellan dig och dem. Du gör dig kritisk mot dem och då måste du känna att de är kritiska mot dig.

I ditt sinne tycks de ha makt över dig, eftersom de kan kritisera dig, de kan avvisa dig och på det sättet ser du dem som att de har mycket mer makt än du ser att du själv har. Och i verkligheten kan de andra vara lika rädda för ditt omdöme och din kritik som du är för deras. Och de skänker dig lika mycket makt som du skänker dem makt i ditt eget sinne. Nu kanske du kan börja ifrågasätta. Först och främst behöver du vara medveten om hur rädd du är för deras dömande. Är du medveten om det?

FRÅGA: Jag tror det, men jag är inte säker.

SVAR: Nu kanske du kan gå in för att observera dig själv mer ingående i detta avseende, och när du ser att du är rädd för deras dömande, kan du gå till nästa steg och se hur du dömer dem. Är du medveten om att du dömer andra?

FRÅGA: Ja.

SVAR: Ja, detta utgör måttet på din rädsla. Och kanske kan du börja se din grupp av kamrater som att de är lika rädda och osäkra som du är. De kanske svarar på ett vänligt ord, precis som du kanske svarar på ett vänligt ord. Genom att göra så kommer du att avlägsna rädslan som separerar dig.

FRÅGA: Jag är verkligen rädd att min far kommer att invända mot att mitt namn ändras till Salomon. Jag är verkligen rädd att han kommer att säga nej.

SVAR: Min käraste vän D. Jag säger dig, du behöver inte vara rädd för något. Oavsett om ditt namn kommer att ändras eller inte, behöver du inte vara rädd. Du är trygg och säker och detta beror inte på namnet. Det är mycket, mycket troligt att namnet förr eller senare kommer att ändras. Men du lägger alltför stor vikt vid det. I dina privata sessioner kanske du kan se vad en stor del av dina rädslor egentligen är och det har ingenting med namnet att göra. Kan du förstå vad jag säger?

FRÅGA: Ja.

SVAR: Det är mycket viktigt att du ser att dina rädslor är illusioner. Men för att verkligen vara övertygad om att dina rädslor är illusioner och att du inte behöver vara rädd för något, att du är skyddad och vägledad och älskad, behöver du se vilka dessa rädslor är och arbeta igenom dem med din hjälpare. Om du vill, kan du även arbeta i en vuxengrupp med hjälp av de vuxna vännerna du har här. För de är dina vänner och de kan hjälpa dig. Och det beror på dig huruvida du accepterar den hjälpen eller inte. Ni, alla mina yngre vänner, har rätt att be om hjälp. Res inte upp en mur

mellan er och vuxenvärlden. Det finns inte någon mur såvida ni inte skapar en mur. Och med den hjälpen kan ni då bli av med era rädslor mer och mer. Förstår ni det?

FRÅGA: Ja, tack.

FRÅGA: Alltså, jag oroar mig mycket, mest kring problem som jag inte ens behöver oroa mig för. Och jag skulle vilja ha din hjälp att komma över det här problemet.

SVAR: Ja. Att du oroar dig för problem som inte utgör problem, är kanske också ett sätt för dig, på liknande sätt som för D., att du tittar bort från vad du egentligen känner och vad som egentligen stör dig och då skapar du något annat i stället. Så jag säger även till dig att med den hjälp du har, kan du verkligen upptäcka vilka dina verkliga rädslor är. Alla dessa rädslor är resultatet av något som du missförstår någonstans. Alla vuxna har sådana missförstånd. Det är återigen inte så just för att ni är barn. Vissa av er barn är mycket, mycket utvecklade andar. Men ni bär fortfarande på missförstånd. Ni har blivit hjälpta i denna livstid och vägleda till just den här vägen i era mycket unga år, så att ni kan befria er själva från rädslorna – rädslor som endast kommer sig av missförstånd. Kanske kan ni alltid komma ihåg att era rädslor utgör missförstånd, falska övertygelser. Och även ni kan be era vuxna vänner att hjälpa er att upptäcka vilka missförstånden är. Med deras hjälp kan ni få reda på att ni inte behöver vara rädda för något som är smärtsamt eller för något som för tillfället inte är på det sätt som ni önskar. Det är inte dåligt när det händer. Ni tänker ofta att det är dåligt. Men det är egentligen inte dåligt. Förstår du?

FRÅGA: Jag tror det. Tack.

FRÅGA: Ibland känner jag mig väldigt slarvig och jag vill att allting ska vara väldigt rörigt, som saker som har kastats runt där jag bor. Och ibland känner jag som att jag vill att allting ska vara väldigt fint. Varför vill jag att saker ska vara slarviga och röriga?

SVAR: Jag skulle säga kanske för att du är arg och inte vet om att du är arg. Är det möjligt? Kanske skulle det vara till stor hjälp för dig om du känner att du vill ha oreda, att du vill vara slarvig som du säger, att fråga dig: "Är jag arg? Vad är jag arg på?" Det är så mycket bättre att veta vad man egentligen känner än att inte veta vad man känner. Då visar sig allting bli på ett annat sätt och då blir man förvirrad. Det är mycket viktigt att undvika den här förvirringen, och arbetet på denna väg kan hjälpa dig att undvika en sådan förvirring genom att lära dig att veta när du är arg.

Kanske kan jag säga några ord till er alla om ilska. Så mycket av ilskan ni har, och därför också av rädslan, beror på att ni inte alltid genast får det ni vill ha. Det är nu mycket viktigt, för er lycka

och er tillfredsställelse och för att ni ska leva utan rädsla, att ni förstår precis vad jag menar med detta. Att inte få det man vill ha är inte en hemsk sak. Kanske kan ni tillåta i ert sinne att det är okej att inte få det man vill ha. Kanske kan ni säga till er själva att, ja, det skulle vara trevligt att få det nu, men kanske kan jag få det jag vill ha på ett annat sätt, vid en annan tidpunkt. Det enda sättet som man verkligen kan vara fri, är om man inte insisterar på andra saker och andra människor på samma rädslofyllda sätt som ni gör nu. Ni kan verkligen lära er det, även medan ni är så unga som ni är.

Ni kan börja lära er att man kan ifrågasätta nödvändigheten av att få det just nu, även om det kanske skulle vara trevligt att få det. Och ni kanske också kan ha tilltron till att Gud som älskar er och finns inom er, vill att ni ska vara lyckliga och kommer att göra er lyckliga om ni tar till er dessa lärdomar och slutar att tänka att ni inte kommer bli lyckliga om ni inte får det på just det sätt som ni vill ha det, omedelbart. Så mycket av er ilska och mycket av er rädsla finns alltså på grund av detta missförstånd, att ni tror att ni inte kan vara lyckliga om ni inte får det på ert sätt på en gång. Din oordning eller din önskan om att inte vara ordningsam är för att du är arg. Och du är arg för att saker inte alltid går som du önskar. Ser du det?

FRÅGA: Ja.

FRÅGA: Många gånger sa du att det ena eller det andra är barnsligt. Jag vill veta vad du menar med det.

SVAR: Låt oss göra en åtskillnad mellan barnsligt och barnlikt. Barnlikt är vackert och ingen vuxen kan verkligen vara glad och kreativ och lycklig såvida de inte också bevarar sin barnlighet. Att vara barnlik innebär förmågan att glädjas och vara äventyrlig och att upptäcka det spännande i nya saker, att vara vaken och frågande och att lära sig och inte ha ett bestämt sinne där man tror att man vet allt. Detta är att vara barnlik och det är en ovärderlig kvalitet som ni verkligen bör vårda i er.

Med barnsligt menar jag omoget. Omogenhet består av missförståndet, okunnigheten hos de mycket unga som behöver lära sig och se vad livet handlar om. Det kanske är den kvaliteten jag just beskrev, oförmågan att acceptera frustration, vilket är barnsligt eller omoget. Det är den falska övertygelsen om att om du inte får vad du vill ha omedelbart, kommer du att förgås eller något mycket dåligt kommer att hända eller att du aldrig kan bli lycklig igen. Detta är barnsligt. Det är även oförmågan att disciplinera sig. Det är barnsligt i den bemärkelsen att en person som inte kan disciplinera sig styrs av en felaktig förståelse och detta skiljer sig mycket från den barnlika kvaliteten som är så värdefull. Förstår du vad jag menar?

FRÅGA: Jag vill veta, kommer det fortfarande att finnas ett Center när jag växer upp? Jag är verkligen orolig över det.

SVAR: Det kommer alltid att finnas ett centrum. Det centret finns framför allt inom dig och då kommer du alltid att hitta det yttre centret. Men just detta Center kommer verkligen att bli mycket mer än vad det är nu. För detta är endast en början. Och det kommer att bli allt vackrare, mer och mer levande, mer och mer glädjande, allteftersom ni alla får detta Center att växa, ni inräknade, mina yngre vänner, som när ni växer upp kommer att vara centrumet för, de ansvariga människorna för detta Center.

FRÅGA: Jag skulle vilja fråga om du skulle kunna hjälpa mig att förstå varför jag är så rädd för att bli betraktad som ett barn.

SVAR: Kanske är du rädd för att du tror att det är dåligt eller underlägset eller dumt att vara ett barn. Men så är det inte alls. Är det möjligt att du är rädd för det? Och att du också tror att du som barn är hjälplös, att du är beroende och du litar inte på vissa av de vuxna att vara beroende av? Allt detta kan vara en del av det. Och kanske kan du be inom dig att du kan lita på att Gud i dig kommer att vägleda dig rätt. Och du behöver inte vara rädd för någon ålder, för oavsett vad åldern är, så är den rätt och bra. Varje ålder har sin egen särskilda skönhet och fördel.

FRÅGA (en vuxenfråga): Så många barn är rädda för saker som monster som kommer ut ur garderoben på natten. Kan du kanske hjälpa till med detta?

SVAR: Jag skulle vilja svara på följande sätt. Kanske finns det två delar till detta svar. Om man blir mycket uppspelt av monster och det finns en spänning i och ett intresse för dem, som att läsa om dem, då kommer man också att skapa en rädsla för dem. Och den andra delen av svaret är: Kanske om man är väldigt arg och har hat inom sig och man tror att man är så dålig för att man hatar, då skapar man idén om ett monster. Och om man verkligen kan säga "Ja, jag hatar och det beror på ett missförstånd och jag kommer att arbeta genom det, jag kommer att arbeta med mitt hat", då kommer rädslan för monster att försvinna. Man kommer inte vara så fascinerad av dessa spökaktiga saker.

Och nu skulle jag vilja säga till er alla, mina yngre vänner, att detta är ett mycket meningsfullt möte. Och närhelst ni så önskar, kan ni få en till session till med mig. Ni kan ställa fler frågor och be mig om hjälp, antingen i formen av en session särskilt för er eller när ni kommer till allmänna sessioner, som är lika mycket till för er som för de vuxna. Ni har lika mycket rätt till den här hjälpen som alla andra. Jag vill att ni ska veta det.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12